

inspexitque in Ananiam: & surgens baptizatus est, & cum accepisset cibum confortatus est. Fuitque cum Discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot, & continuo in Synagoga prædicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei. Ex Act. c. 9. vers. 1... 20. & c. 22. vers. 6... 16.

*Saulus statim à conversione videtur in Ierusalem rediisse, & continuo exiisse.*

- VIII. Factum est autem revertenti mihi in Ierusalem, & oranti in Templo fieri me in stupore mentis, & videre illum (Deum) dicentem mihi: Festina, & exi velociter ex Ierusalem: quoniam non recipient testimonium tuum de me: Vade, quoniam ego in nationes longè mittam te. Act. c. 22. vers. 17... 21.

*Saulus abiit in Arabiam.*

- IX. Cum autem placuit ei, qui me segregavit ab utero matris meæ, & vocavit per gratiam suam, ut revelaret Filium suum in me, ut Euangelizarem illum in gentibus; continuo non acquievi carni, & sanguini, neque veni Ierosolymam ad antecessores meos Apostolos. i. (neque mansi in Ierusalem &c.) sed abiit in Arabiam. Epist. ad Gal. c. 1. vers. 15... 17. Ubi non ab homine, sed per revelationem Iesu Christi notum mihi factum est Euangelium. ad Gal. c. 1. vers. 12. & ad Ephes. c. 3. vers. 3.

*Ex Arabia Damascum redit, Christumque prædicat.*

- X. Et iterum reversus est Damascum. ad Gal. 1. vers. 17. Et continuo in Synagoga prædicabat Iesum: quoniam hic est Filius Dei. Stupabant omnes, qui audiebant, & dicebant: Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui invocabant nomen istud; & huc ad nos venit, ut vinctos illos duceret ad Principes Sacerdotum. Saulus autem multò magis convalescebat, & confundeat Iudæos, qui habitabant Damasci, affirmans quod jam hic est Christus. Cum autem complerentur dies multi, consilium fecerunt in unum Iudæi, ut eum interficerent. Et notæ factæ sunt Saulo insidiæ eorum: custodiebant enim portas die ac nocte, ut eum interficerent: accipientes eum Discipuli nocte per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Act. c. 9. v. 20... 25.

*A Damasco ascendit in Ierusalem, & mansit cum Petro diebus quindecim.*

- XI. Deinde post annos tres (à conversione) veni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim: alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. ad Gal. cap. 1. vers. 18. 19. Cum venisset in Ierusalem, tentabat se jungere Discipulis, & omnes timebant eum, non credentes, quod esset Discipulus: Barnabas autem illum duxit ad Apostolos: & narravit, quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei: & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in Nomine Iesu. Et erat cum illis intrans, & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in Nomine Domini; loquebatur quoque Gentibus, & dis-

putabat cum Græcis: illi autem quærebant occidere eum, quod cum cognovissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum. Act. c. 9. vers. 26... 30.

*Venit in partes Syriae & Ciliciæ.*

Deinde veni in partes Syriae & Ciliciæ, XII. eram autem ignotus facie Ecclesiis Iudææ, quæ erant in Christo: tantum autem auditum habebant, quoniam qui persequabatur nos aliquandò, nunc Euangelizat fidem, quam expugnabat; & in me glorificabant Deum. Paulus de se, ad Galat. c. 1. vers. 21... 24.

*Deducitur Antiochiam Syriae ad Barnabam.*

Profectus est Barnabas Tarsum, ut quæreret Saulum, quem cum invenisset, perduxit Antiochiam; & annum totum conversati sunt in Ecclesia, & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ Discipuli, Christiani. Act. c. 11. vers. 25. 26.

*Ab Antiochia in Iudeam mittitur ad eleemosynam fratribus ministrandam.*

In his diebus supervenerunt ab Ierosolymis XIV. Prophetæ Antiochiam, & surgens unus ex iis nomine Agabus, significabat per Spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. Discipuli autem prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus, quod & fecerunt: mittentes ad Seniores per manus Barnabæ, & Sauli. Act. c. 11. vers. 27... 30.

*Ab Ierosolymis redit iterum Antiochiam.*

Barnabas autem, & Saulus reversi sunt XV. (Antiochiam) ab Ierosolymis, expleto ministerio: assumpto Ioanne, qui cognominatus est Marcus. Act. c. 12. vers. 25.

*Saulus, & Barnabas iussi sunt à Spiritu Sancto ad Gentes proficisci, ut illis prædicarent Evangelium.*

Erant in Ecclesia Antiochiæ Prophetæ, XVI. & Doctores: in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen Herodis Tetrarchæ collectaneus, & Saulus. Ministrantibus illis Domino, & jejunantibus, dixit illis Spiritus Sanctus: Segregate mihi Saulum, & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes: imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Act. c. 13. v. 1... 3.

*Saulus, & Barnabas abierunt Seleuciam (Siriæ) indeque Cyprum.*

Et ipsi missi à Spiritu Sancto abierunt Seleuciam, & inde navigaverunt Cyprum. Act. c. 13. vers. 4.

Et cum venissent Salaminam, prædicabant Verbum Dei in Synagoga Iudæorum: habebant autem Ioannem, (qui cognominatus est Marcus) in ministerio. vers. 5.

Et